

1. kapitola

Blatová príšera

„Tu som, Leo!“ kričala Bella.

Bellin braček Leo sa nahol, aby prehodil loptu cez Gaštanový park. Bella utekala dozadu a načahovala sa za ňou rukami. Zrazu sa potkla, spadla a pristála na zadku. Lopta preletela ponad jej hlavu.

„Choď preč!“ zamrmlala Bella a smiala sa, keď ju jej psík Papi objal labkami a začal jej oblizovať tvár. „Musíš si umyť zuby!“

Leo pribehol k nim. „To nie je jeho dych,“ povedal. „Papi vošiel do niečoho zapáchajúceho.“

„Fuj!“ ohrnula Bella nosom a odtlačila Papiho preč. Papiho mala veľmi rada, no keď sa vyvállal v niečom smradľavom, bola to pohroma.

„Vyzeráš smiešne,“ zachichotal sa Leo. „Pristáť takto na zadku!“

„Zle si to hodil,“ pripomenula mu Bella. Vstala a oprášila si džínsy. „Ako som to mala chytiť?“

„Ešte si nič nepočula o výskoku?“ spýtal sa Leo. „Ach, zabudol som. Dievčatá nevedia skákať.“

„Pod' sem a povedz to ešte raz!“ smiala sa Bella a naháňala Lea. Papi ju nasledoval a nadšene štekala.

Gaštanový park bol ako veľký trojuholník. Z jednej strany bolo vidieť zadné strany obchodov a domov, kde bývali Bella a Leo. Na opačnej strane bola rušná cesta, o ktorej Bella s Leom vedeli, že sa pri nej nemajú hrať. Z tretej strany bol obklopený radom obrovských domov s veľkými záhradami a vysokými plotmi, ktoré boli oddelené od parku kúskom lesíka. Papi ten lesík miloval. Bella si pomyslela, že práve tam mohol nájsť to smradľavé čudo.

Leo utekal k stromom. Bolo to dole kopcom. Bella bežala rýchlejšie, rozhodnutá chytiť ho.

V poslednej chvíli Leo zabočil. Bella už nemohla zastaviť. Spadla do zarastenej priekopy, ktorá oddeľovala lesík od Gaštanového parku. Keď spadla do hlbokého hnedého blata, nastalo strašné ticho. Niekde za sebou počula Lea, ako sa šialene rehoce.

„To je strašne odporné!“ zakričala Bella a s hrôzou pozerala na špinu na svojich kolenách a rukách.

Papi prepchal hlavu cez veľkú trávnu na vrchu priekopy. Nastražil jedno uško a začal silno štekať.

„Ticho, Papi,“ zahundrala Bella a snažila sa očistiť od blata.

Papi opäť zaštekala a behal hore-dolu. Jeho oči boli upreté na čosi vedľa Belly. Bella zbadala v priekope niečo, čo vyzeralo ako veľká kopa blata. Tá kopa sa ale postavila na štyri nohy a zavrtila na ňu dlhým špinavým chvostom.

„Leo, pod' rýchlo sem!“ skríkla Bella.

Leovi takmer vypadli oči z jamiek. „Je to blatová príšera!“ zakričal.

„Hav!“ zaštekala Papi celý bez seba.

„Nebud' hlúpy,“ povedala Bella. „Je to *pes*. Ten chudáčik musel spadnúť do priekopy a už sa nemohol dostať von!“

Psík bol taký špinavý od blata, že nemohol ani otvoriť oči. Leo sa držal v úzadí, keď Bella opatrne načiahla ruku. Psík jej oňuchal prsty.

„Tíško,“ povedala Bella milo. „Neublížim ti.“

Psík začal opäť vrtieť chvostom. Dýchal dosť rýchlo, akoby bol v šoku. Bella vyliezla von. Psík sa ju snažil nasledovať, no zošmykol sa naspäť. Nemal žiaden obojok. Bella sa nahla dole a chytila

ho za zašpinený krk. Bol to veľký pes a bol riadne ťažký. Nebola si istá, či ho vytiahne. Ale bola rozhodnutá, že to aspoň skúsi.

Psík zhlboka dýchal. Neohrabane sa snažil dostať z blata von. Bella sa zaborila do blata a z celej sily zatiahla. Psík škrabal a kňučal a opäť sa pokúsil vyliezť von. Tentoraz sa mu to podarilo. Vyskočil nemotorne na Bellu a oblizoval ju. Teraz bola Bella ešte viac od blata, no neprekážalo jej to.

Papi zavrčal a skryl sa za Lea, keď si vyčerpaný psík ľahol na trávku. Bella sa obzerala po jeho majiteľovi. Okrem nej a Lea však v Gaštanovom parku nikto iný nebol.

„Odkiaľ je?“ spýtal sa Leo a podišiel bližšie.

„Zo zeme blatových príšer,“ povedala Bella a prevrátila oči. „Ach, a vďaka za tvoju veľkú pomoc. Bez teba by som to určite nezvládla.“

„Ved' som nevedel, že je to pes,“ zamrmlal Leo. „Vyzeral strašidelne.“

„Vezmime ho k mamke,“ povedala Bella.

„V Psom raji ho môžeme umyť.“

V bruchu cítila slabé napätie, keď si pomyslela na mamkin psí salón. Psí raj bolo Bellino obľúbené miesto. Malo ružové steny, visiace rastliny a vo vzduchu sa vznášala vôňa mokrých psíkov. Umyť všetko to blato zo psíka a tak zistiť, aký vlastne je, by bolo naozaj vzrušujúce.

„Mamka ťa nenechá umyť ho v Psom raji,“ povedal Leo. „Je strašne špinavý.“

„Veď práve na *to* Psí raj je,“ vyhlásila Bella.

„Na umývanie psov. Pamätáš sa?“

Bella strašila Lea príšerami celou cestou z Gaštanového parku až domov a cudzí psík ju zamilovane nasledoval. Papi bol Leovi tesne za päťami a po každom druhom kroku zavrčal.

„Papi si stále myslí, že je to príšera,“ povedal Leo, keď zahli do ulice.

„Je len žiarlivý,“ odvetila Bella.

Naozaj to vyzeralo, akoby Papi žiarlil. Hneď

ako Bella otvorila dvere Psieho raja, Papi odbehol do svojho košíka a otočil sa Belle chrbtom.

„Mami!“ skríkla Bella. „Neuveríš, čo sme našli!“

Suzi, Bellina a Leova mama, zatiaľ sušila malého westhighlandského teriéra. Otočila sa a vyvalila oči dokorán.

„Je to pes,“ povedala Bella pyšne.

„Vezmi ho von, než...“ začala Suzi.

Jej posledné slová už nebolo počuť, pretože psík sa otriasol. Bella zjačala. Leo vykrikol. Suzi sa radšej zohla. A blato bolo *všade*.

